

Juleaften 2024

Salmer: 119, 120, 136, 121

Din lov skal høres, frelsermand, så vidt og bredt i verdens land, at jorden den skal ryste. Amen.

Luk 2, 1-14, Matt 1, 18-25

Julenat for længe siden fik alle, der ville og fortsat vil have det, et hjem i himlen. Vi fik det skænket med det lille barn, der kom til verden i en stald – her på jorden; det kaldes en åbenbaring, at den himmelske Gud viser sig for os, og det vil sige, at alle, der tror, at Jesus er Guds søn, også er Guds børn og hører hjemme hos ham i hans lyse himmel. Guds børn er dermed noget, vi alle kan blive, og det betyder noget ikke blot for de mennesker, der kommer til tro. Det betyder noget for andre, fordi den, der ved sig hjemme i himlen, insisterer på at se et Guds barn i et andet menneske, stort som lille, født som ufødt. Det er vigtigt at tænke på i disse

tider, hvor vi konstant taler om værdier, bl.a. ligestilling og tolerance, som jo kan være ganske fine, men som også ofte er floskler vi plaprer af for at se gode ud eller få fred for dem, der gerne vil være gode. Mange mener, at det er værdier, der er kommet med rationalismen og humanismen, men det er ikke værdier, mennesker kan tænke sig til selv. Vi vil jo helst rive hovedet af hinanden, hvis vi kan komme afsted med det. Der kom noget eller nogen udefra og lærte os om det, og ligestilling og tolerance kommer af den tanke, at vi alle er skabt i Guds billede. Da mange mennesker mener, at gudbilledligheden ikke hæver sig op over menneskelige normer og morallære, opstår der uvægerligt konflikter, endda af meget ubehagelig art, hvor de to forskellige menneskesyn mødes. Et så simpelt eksempel som den opfattelse, at en kvinde kan ødelægge hele familiens ære ved selv at ville vælge sin mand, og derfor kan risikere at blive slået ihjel, viser noget om, hvor vanskeligt det er for mennesker at se gudbilledligheden selv i dem, de naturligt burde elske. Værre bliver det, når det gælder

fjenden, når det, vi kalder krigens love, at man f.eks. ikke må mishandle en fjende, mange steder i verden ikke tages alvorligt. Så er der ingen grænser for grusomheden.

Derfor skal vi tale om gudbilledlighed i dag, en værdi, vi længes efter, og som vi kun kan udvise respekt for, endsige selv udvise i vort liv, hvis vi tager julebudskabet til hjerte. Jeg tror, at I er kommet til kirke i dag, fordi I længes efter at høre netop det budskab, som Gud forkynder for os hver jul. I vil gerne have Jesus i jeres hjerte, og dér er Gud så pædagogisk, at han forkynder gudbilledligheden ved at komme til os som et lille barn, der skal tages vare på. Han sætter sig selv fuldt og helt ind på at bringe os glæde, en glæde, der er evig, fordi det lille barn har den evige Gud til fader samtidig med, at han altså er kvindefødt, han er ligesom os. Det er kort og godt den meddelelse, Gud lod sine engle synge om julenat; at han kom til os som et menneske, fordi mennesker har hans velbehag. Og det kan vi jo undre os

over, netop når vi i disse dage ser, hvordan mennesker farer frem mod hinanden; ikke så langt sydpå er et julemarked blevet raseret med flere dræbte og mange sårede til følge, diktaturer falder og erstattes af nye uden at nogen af dem viser den mindste respekt for gudbilledligheden. Det sidste foregår endda ret tæt på, hvor Jesu vugge stod, og derfor er det et godt udgangspunkt for at forstå, hvad Gud risikerede, da han lod sig føde som en af os. For verden var ikke så meget anderledes dengang end nu.

Vi har netop hørt om Josef, Marias forlovede, der opdagede, at hun skulle have et barn, som han ikke var far til. Når det blev kendt, ville alle tro, at hun havde været ham utro, og straffen for det kunne være stening, en straf, Jesus som voksen redder kvinde, der vitterlig har været sin mand utro, fra, ved at udstille de mænd, der vil stene hende. Han hylder dermed ikke utroskaben, men udstiller hykleriet i en tid, hvor man også vogtede over kvindens ære uden at tænke over, hvad man selv

gik og skjulte af synder. Men Josef er ikke hykler, han er en ordentlig og hæderlig mand; netop fordi han ved, hvilke konsekvenser utroskab har, vil han ikke bringe skam over Maria og påtænker derfor at ophæve forlovelsen i stilhed. Så er det, Herrens engel henvender sig til ham, forklarer ham sagens rette sammenhæng og giver ham den opgave at tage vare på barnet og dets moder. Det skal Josef gøre, fordi Gud har bestemt, at nu skal spådommen opfyldes om, at en jomfru skal blive med barn, føde en søn, hvis navn skal være det hebraiske Immanuel, som betyder *Gud med os*. Og det borgerlige navn, denne Immanuel skal have, skal altså være Jesus, eller Josva, der igen betyder *Gud frelser*. Guds frelse går netop ud på at give os et hjem i himlen, og det får vi, hvis vi tager imod hans søn i krybben, tror på ham og ser ham, som han kommer til os i vor næste. Prøv bare engang at lytte til, hvad der bliver fortalt os; Jesus var ikke et ønskebarn, men Josef tog på sig at passe på ham og hans moder, ligesom Maria sagde ja til

at føde ham, selv om ingen af dem anede noget om ham, andet end at hans komme til verden var Guds plan, og at de skulle sætte liv og lemmer på spil for at føre den ud i livet. De to mennesker viste, at omsorg og nænsomhed er helt afgørende for vort liv med hinanden, og de udviste det for et ukendt barn. Man kan sige at Josef og Maria hver evig eneste jul anbringer Guds egen søn i vort skød: »*Dans, lille barn, på moders skød. En dejlig dag er oprunden*« har vi netop sunget, og vi ved, at det er sandt, for det er glæden, der er født, en glæde, der skulle så gruelig meget ondt igennem, fordi vi mennesker er, som vi er, men en glæde, som ikke kunne dø, og som derfor har evig værdi for os. Glæden hedder ikke tolerance eller ligestilling, den hedder Jesus Kristus, og fra ham udgår alt, hvad der er godt! Dog, netop fordi glæden er kommet til os som et lille barn, skal vi huske, at den er skrøbelig; som Josef og Maria skal vi tage opgaven på os for at skærme den, og som hyrderne fortælle om den, ja, synge glæden ud, det gælder alle folkeslag på jorden, og derfor trænger vi alle

– til hver en tid og overalt i verden - til at høre, at »*os er
en evig frelser fød.*«

Glædelig jul!